

1585. 1ste Beh. af Lovf. om en Forand. i Regl. for den kommun. Bestatn., 1586

om, at, dersom der er nogen Lov, som kan have Udfigt til at gaa igjennem, navnlig overfor den Forskjellighed, der er mellem Rigsdagens to Thing, saa er det en Lov som denne; thi efter hvad jeg har viist, og efter hvad vi vide, er det alle Samfundets Hoveddele, der ligemeget ønske denne Bestatning indført og altsaa ligemeget ville interessere sig for, at man virkelig faar den gennemført, efterat vi nu allerede i flere Aar have gjort os Umage for at faae den frem.

Indenrigsministeren: Den ærede Forslagsstiller har ganske vist Ret, naar han har sagt, at dette Lovforslag gjorde det deri Omhandlede tilgængeligt for alle og ikke blot for enkelte Kommuner; men han har derimod efter min Mening ikke oplyst, om det alligevel er ligesaa retfærdigt ligeoverfor de Mænd, der skulle beskattes, som det er blevet tilgængeligt for Kommunen, og navnlig tillader jeg mig at sige, at det forekommer mig, at flere af de Svar, som han gav paa de Indvendinger, der vare reiste derimod, netop vidne om, at disse Indvendinger vare begrundede; thi min Hovedindvending er den, at man overhovedet ikke kan benytte Formue- og Leilighedsbeskatningen, saaledes som den er, uden nærmere fastsatte Regler, til at indføre den som Grundlag for en interkommunal Bestatning, og den ærede Forslagsstiller har i sin Besvarelse deraf væsentligt henholdt sig til Principerne for en Indkomstskat. Ja, dersom disse ere tilstede, saa er der ikke den mindste Tvivl om, at der er et Grundlag, hvorpaa en interkommunal Bestatning kan bygges. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne sagde saaledes, at det kun var den Indtægt, der faldt i den vedkommende Kommune, som vilde være at beskattes der. Ja, det er mig kjær at høre dette, men det staar ikke i Lovforslaget. (S. N. Hansen: Jo!). Jeg heder om Forlæelse, der staar i § 1, at Enhver inddrages enten under den kommunale Indkomstskat i Kjøbenhavn eller under Formue- og Leilighedsbeskatningen i det

øvrigt Land. Naar nu dette er indre, da vil det maasse ogsaa befindes, at det ikke var en saa ganske bagvendt Dei, — som det ærede Medlem udtrykte sig, — naar jeg forudtalte, at en Mands Hovedbeskatning burde finde Sted i hans Opholdskommune og derfra fordeles til andre Kommuner, idet det nemlig ikke blot er den Indtægt, han har i den Kommune, hvori man beskatter ham, der er Gjenstand for Beskatning, men tillige hans hele økonomiske Stilling, thi ellers er det ikke rigtigt, naar man siger, at det er en Beskatning efter Formue og Leilighed. Jeg holder mig i det Hele taget overbevist om, at man, naar man kommer til at behandle Sagen nærmere, da vil finde, at det ikke er nær saa nemt at gjøre dette, som det maasse ser ud til. Det ærede Medlem mente ogsaa, at de nu gjældende Bestemmelser for den kommunale Beskatning indeholdt alle de Regler, som savnedes i nærværende Lovforslag; men jeg kan ikke erkjende, at det forholder sig saaledes. Mange af de Regler, der ere nødvendige, naar Taler er om at drage en enkelt Indtægt ud, findes slet ikke i vor nuværende kommunale Beskatning, og naar det ærede Medlem mente, at der slet ikke var nogen Banfærlighed ligeoverfor Spørgsmaalet om Overbebyggelse, saa vil jeg dertil sige, at det er almindelig anerkjendt af Alle, baade af dem, der blive beskattede, og af dem, der skulle afgjøre den Slags Ting, at det er fast umuligt at have en sikker Dom om, hvorvidt en Mand i en Kommune er beskattet høiere, end han burde være efter Formue og Leilighed. Jeg maa anse dette for at være en Sag, som paa ingen Maade er uden Betydning, at der, naar man vil beskaffe Folk, der ikke bo i Kommunen, ikke kan forudsættes at ville blive taget det Hensyn, som tages i Vedkommendes Opholdskommune, da han i al Fald ikke kan være saa kjendt, som han maa være, for at det kan bedømmes, hvorvidt han er bleven stærkere beskattet i Forhold til sin Gyde end de Øvrige i Kommunen, der beskattes efter Formue og Leilighed — jeg siger, at